

Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden

Het kader staat hier al, enkel de foto ontbreekt ...

U kan ons hierbij helpen.

Indien u over foto's (scans) beschikt van deze
kolonie dan kan u deze opsturen naar Martine Vermandere.

Indien u niet over een scanner beschikt, dan doen wij
het werk voor u. U kan de foto's opsturen
met de post, wij scannen die en bezorgen u
de foto's terug.

Adres: Amsab-ISG, Bagattenstraat 174, 9000 GENT

Alvast bedankt!Â

Adres

Westende [deelgemeente van Middelkerke, gemeente in arrondissement Oostende - BE]: Meeuwenlaan

Bestaansperiode

1955-?

Oprichter

S.M. la Reine Elisabeth

Logistieke organisatie

Particuliere exploitatie

Korte situering

Het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden bezat vanaf de zomer van 1955 een home voor tachtig kinderen tussen 6 en 12 jaar. Het home was gelegen op de Meeuwenlaan en werd geleid door mademoiselle N. Brabant de Banque d'Agut, wonende in Westende, Meeuwenlaan 24.

Meer info

Het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden was op 11 oktober 1919 gesticht en werd gepatroneerd door koningin Elisabeth. A. Castiaux was secretaris-generaal van de organisatie.

Extra

Het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden vroeg expliciet om een veilige plaats voor de kinderen om in zee te baden, omdat de kolonie van de organisatie Aide aux Enfants du Pays (AEP) blijkbaar een overlijden te betreuren had in 1954. Het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden had een samenwerkingsovereenkomst met AEP (zie voor meer info over AEP: Excelsior in Sint-Idesbald).

Literatuur

K. VEN, AEP: Aide aux Enfants des Prisonniers de guerre (1941), UGent, licentiaatsverhandeling, 1994, bijlage VI.

Bronnen

Gemeentearchief Middelkerke, WL 791.

<top

Getuigenissen

Ik was tweemaal in Westende in de Meeuwenlaan in een complex van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, dat kinderen uit beide landsgedeelten gedurende de maanden juli en augustus een vakantie bezorgde. Het was in de jaren 1956 en 1957. Ik herinner me nog hoe een jongen uit Marcinelle plotseling het complex verliet omdat een familielid van hem als mijnwerker tewerkgesteld was in de mijn waar zich in 1956 een ramp voltrok. Ook de monitrices zijn mij bijgebleven. Zij droegen stuk voor stuk namen van bloemen.Â Mademoiselle Soleil en mademoiselle Colchique onder meer. Die laatste was een dochter van een Italiaans migrant en luisterde naar de mooie naam Isabel Vutera. Zij leerde ons onder meer een liedje aan dat ik nu na meer dan 50 jaar bijna nog volledig kan nazingen en dat 'Cosi si pianta la bella polenta' heette. Ook moesten we tijdens onze tochten naar de toen nog toegankelijke duinen liedjes kwelen als 'Plus de joie, plus de lumiÃ`re' en 'Un kilomÃ`tre Ã` pieds, Ã`sa use, Ã`sa use'. Toen al waren er kleine tegenstellingen tussen de twee landsgedeelten, die op een overigens minzame manier tijdens speelse duinengevechten aan de oppervlakte kwamen.

Machar Van Geyt, Gent, 26 december 2008.

Â

Audio

Video

<top

Plaats uw herinnering